

Μαθητές σπ - ίνη

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ 2^{ου} ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ-Τεύχ. 13^ο -1^{ος} και 2^{ος} 2016 -Αξία 1,5€

Χρόνια πολλά Χριστός Ανέστη

Με το φως τσ' Ανάστασης
που άναψες το κερί σου,
κάθε ακτίνα μια χαρά
να γίνει στη ζωή σου!!!

Ευχόμαστε από καρδιάς **Χρόνια
πολλά σε όλους σας!!!!** Με **υγεία,
αγάπη, ειρήνη** και **πολλά
χαμόγελα!!!!**

Η Ανάσταση

Η φήμη του Χριστού λόγω των θαυμάτων του, ήταν μεγάλη στην Παλαιστίνη. Τη μέρα που μπήκε με τους μαθητές του στην Ιερουσαλήμ, επάνω σε ένα γαϊδουράκι, οι άνθρωποι τον υποδέχτηκαν με δάφνες. Οι ιερείς ήθελαν να τον σκοτώσουν. Έτσι έπεισαν ένα μαθητή του Χριστού, τον Ιούδα, να τον προδώσει δίνοντας του ένα πουγκί χρυσά νομίσματα.

Το βράδυ της Μεγάλης Πέμπτης ο Χριστός και οι μαθητές του μαζεύτηκαν σε ένα σπίτι για να

Γυρίστε και διαβάστε: Τα νέα του σχολείου μας, θρύλους και παραδόσεις, προτάσεις για θέατρο, κινηματογράφο, πληροφορίες και άρθρα για την υγεία, την ψυχολογία, ιστορία, το περιβάλλον, την οικονομία, τη λαογραφία, τη γεωγραφία και την τεχνολογία, παιχνίδια, ανέκδοτα και άλλα πολλά!!!

Επιμέλεια-φροντίδα
εφημερίδας

Μ.Γεωργίτσα, δασκάλα της
B3 τάξης.

δειπνήσουν. Ο Χριστός τους έπλυνε τα πόδια και ύστερα τους έδωσε ψωμί και κρασί λέγοντας τους: «Αυτό είναι το σώμα και το αίμα μου». Ύστερα τους αποκάλυψε ότι κάποιος από αυτούς θα τους προδώσει και μετά πήγε στο όρος των Ελαιών για να προσευχηθεί. Εκεί πήγαν ο Ιούδας με τους στρατιώτες, τον έδεσαν και τον πήγαν στον Άννα και στον Καϊάφα και μετά στον διοικητή της Ιουδαίας τον Πόντιο Πιλάτο. Αυτός τον καταδίκασε σε θάνατο. Έτσι τον πήγαν με έναν σταυρό στην πλάτη στο Γολγοθά. Εκεί τον σταύρωσαν παρέα με δύο ληστές και μετά οι μαθητές του τον έθαψαν.

Την Κυριακή πήγαν στον τάφο του Χριστού τρεις γυναίκες να τον μυρώσουν. Ξαφνικά εμφανίστηκε μπροστά τους ένας άγγελος και τους είπε ότι ο Χριστός αναστήθηκε και να πουν στους μαθητές του ότι θα τους περιμένει στη Γαλιλαία. Έτσι ο Χριστός εμφανίστηκε στους μαθητές του την επόμενη Κυριακή, τους δίδαξε το λόγο του για σαράντα μέρες και μετά αναλήφθηκε στον ουρανό.

(Νατάσα Σωτηρωπούλου, τάξη Β3)

Τα Κάλαντα του Λαζάρου

Το Σάββατο του Λαζάρου, ο λαός μας έχει όμορφα έθιμα. Ένα από αυτά είναι τα κάλαντα του Λαζάρου που τραγουδούν μόνο κορίτσια, οι λεγόμενες «**Λαζαρίνες**». Από την προηγούμενη ημέρα έχουν μαζέψει λουλούδια και με αυτά έχουν στολίσει καλαθάκια με τα οποία γυρνούν από σπίτι σε σπίτι και τραγουδούν:

«Που 'σαι Λάζαρε, πού είναι η φωνή σου,

Που σε γύρευε η μάνα κι η αδερφή σου.

Βάγια, βάγια των βαγιών

τρώνε ψάρια και κολιό

και την άλλη Κυριακή

ψήνουν το αρνί!»

Οι νοικοκυραίοι που άκουγαν τα κάλαντα, έδιναν στις Λαζαρίνες διάφορα φαγώσιμα ή χρήματα.

(Μυρτώ Χατζηκωνσταντίνου, τάξη Β3)

Η κυρά Σαρακοστή

Η κυρά Σαρακοστή είναι παλιό έθιμο. Οι γιαγιάδες την έφτιαχναν με αλεύρι και νερό. Την χρησιμοποιούσαν σαν ένα ιδιόμορφο ημερολόγιο για να μετράνε τις εβδομάδες της νηστείας μέχρι το Πάσχα.

Απεικόνιζε μια γυναίκα με σταυρωμένα χέρια, λόγω νηστείας και με 7 πόδια που παρίσταναν τις 7 εβδομάδες της Μεγάλης Σαρακοστής. Κάθε Σάββατο έκοβαν ένα πόδι και έτσι ήξεραν πόσες εβδομάδες νηστείας απέμεναν μέχρι το Πάσχα. Το Μεγάλο Σάββατο έκοβαν και το τελευταίο πόδι. Αυτό το έβαζαν στη λαμπροκουλούρα και όποιος το έβρισκε ήταν ο τυχερός.

(Νίκος Χατζηκωνσταντίνου, τάξη Β3)

Τα κόκκινα αυγά

Ένα από τα πιο διαδεδομένα έθιμα του Πάσχα είναι το **βάψιμο των αυγών τη Μεγάλη Πέμπτη**, προχριστιανικό σύμβολο της ζωής, ενισχυμένο με τον συμβολισμό του κόκκινου χρώματος από το αίμα της θυσίας του Χριστού και αποτελεί για το Πάσχα απαραίτητο σύμβολο.

Το αυγό συμβολίζει τον Τάφο του Χριστού που ήταν ερμητικά κλειστός-όπως το περίβλημα του αυγού, αλλά έκρυβε μέσα του τη <<Ζωή>>, αφού από αυτόν βγήκε ο Χριστός και αναστήθηκε!

Το έθιμο του τσουγκρίσματος των αυγών ξεκίνησε μάλλον στην Βόρεια Αγγλία ως παιχνίδι. Ο κάτοχος του πιο γερού αυγού, ήταν ο νικητής!

Κανονικά πάντως το πρώτο αυγό που βάφεται σε κάθε σπίτι ανήκει στην Παναγία και δεν πρέπει να το <<τσουγκρίζουμε>>. **(Ειρήνη Τσελώνη, τάξη Β3)**

υπομονή να το περιμένετε ν' ανθίσει δεν έχετε παρά να το προσθέσετε στο κήπο και τη ζωή σας.

Τα λουλούδια της Άνοιξης

Οι **Παπαρούνες** κατακόκκινες σαν το αίμα, τα **Τριαντάφυλλα** που μοσχοβολούν υπέροχα, οι **Πασχαλιές** που φυτρώνουν κάθε Άνοιξη, οι **Βιολέτες** με τα ροζ, άσπρα, μοβ χρώματα, οι **Ανεμώνες** που φυτρώνουν στις εξοχές και οι **Μαργαρίτες** με τις οποίες φτιάχνουν τα στεφάνια της Πρωτομαγιάς.... Αυτά είναι μερικά από τα λουλούδια της Άνοιξης που μου αρέσουν πολύ!!!!

(Πέγκυ Σταθοπούλου, Τάξη Β3)

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΑΣ Η πασχαλιά λέγεται πως ήταν το δένδρο που πρόσφερε την δροσιά και τον ίσκιο του στην Παναγία και τον Ιωσήφ, όταν εκείνοι όδευαν προς την Αίγυπτο στην προσπάθειά τους να σώσουν τον Χριστό από την δολοφονική mania του Ηρώδη. Τότε η Παναγία το ευλόγησε να είναι πάντα φορτωμένο με πανέμορφα, ευωδιαστά άνθη. Σύμφωνα με το μύθο όμως το όνομα του το πήρε λίγο καιρό αργότερα, όταν οι Ιουδαίοι σταύρωσαν τον Χριστό. Είχε φυτρώσει κοντά στο Γολγοθά και βλέποντας τον Κύριο να σταυρώνεται μαράθηκε, από τον καημό του. Όταν τρεις μέρες μετά ο Ιησούς αναστήθηκε, το δεντράκι ζωντάνεψε για να πάρει κι αυτό μέρος στη μεγάλη χαρά της Ανάστασης.

(Μαρίνος Ψωμάς, τάξη Β3)

Η Πασχαλιά

Η πασχαλιά είναι ίσως ένα από τα λίγα λουλούδια που έχει συνδεθεί τόσο έντονα με την περίοδο του Πάσχα. Κι αυτό δεν το οφείλει μόνο στον όνομα της αλλά και στο γεγονός ότι ανθίζει μία φορά το χρόνο, για είκοσι έως τριάντα μέρες, κοντά στο Πάσχα.

Πρόκειται για ένα λουλούδι σπάνιας ομορφιάς με μεθυστικό άρωμα και λιλά λεπτοκαμωμένα άνθη που δημιουργούν μεγάλες και εντυπωσιακές, κωνικές ταξιανθίες. Εκτός από πολύ όμορφη όμως η πασχαλιά θεωρείται και προάγγελος της άνοιξης αφού με την εποχή της άνθισης της σηματοδοτεί το αν η άνοιξη θα έρθει νωρίς ή αργά.

Αν λοιπόν, σας έχει γοητεύσει τούτο το ξεχωριστό φυτό και έχετε την απαραίτητη

Επαγγέλματα που έχουν εξαφανιστεί

Λούστρος

Παλιότερα που ο κόσμος περπατούσε σε χωμάτινους δρόμους, τα παπούτσια σκονίζονταν ή λασπώνονταν εύκολα. Τότε γνώρισε άνθηση και το επάγγελμα του λουστραδόρου.

Αυτός με ένα κασελάκι μπροστά του, αληθινό κομψοτέχνημα, και γύρω του να κρέμονται οι βούρτσες και τα βερνίκια με τα διάφορα χρώματα, καθόταν σε ένα χαμηλό σκαμνάκι,

στην αρχή της πλατείας, περιμένοντας υπομονετικά. Για να προσελκύσει τους πελάτες γινόταν ταχυδακτυλουργός ή χτύπαγε ρυθμικά το κασελάκι. Ο πελάτης πλησίαζε κι άπλωνε, όπως ήταν όρθιος, πρώτα το δεξί πόδι πάνω στην ειδική μεταλλική θέση της κασέλας κι έπειτα το άλλο. Έτσι άρχισε η «εροτελεστία» του βαψίματος.

Παγωτατζής

Κατασκευάζει παγωτά από γάλα, ζάχαρη, φρούτα και άλλα συστατικά. Τα αναμειγνύει σωστά και παστεριώνει το μείγμα. Για να μοιράσει τα σταγονίδια λίπους κατασκευάζει τα συστατικά μέσω της ομογενοποιητικής μηχανής, χύνει το μείγμα σε ένα μηχανήμα ψύξης και το ξεκινάει για να το κτυπήσει και να δροσίξει το μείγμα μέχρι το προϊόν να αποκτήσει την κατάλληλη σύσταση. Διακοσμεί τα παγωτά με παγωμένα φρούτα, σοκολάτα, ή άλλα συστατικά. Μπορεί επίσης να εμπλουτίσει την πάστα του παγωτού με διάφορα συστατικά από παραδοσιακό καλλιτεχνικό κατάστημα. Μιας και η επεξεργασία παγωτού έχει γίνει μηχανοποιημένη και προσαρμοσμένη στη μαζική παραγωγή, αυτό το επάγγελμα συναντάται πολύ σπάνια κατά τον παραδοσιακό τρόπο.

(**Ορέστης Νικολάου, τάξη ΣΤ2**)

Παλιά υπήρχαν κάποια επαγγέλματα τα οποία σήμερα έχουν εξαφανιστεί εξαιτίας της εξέλιξης της τεχνολογίας και του διαφορετικού τρόπου ζωής.

Όταν δεν υπήρχαν ραδιόφωνα, τηλεοράσεις και καμία από τις συσκευές που χρησιμοποιούν σήμερα οι άνθρωποι για να διασκεδάσουν, ο **λατερνατζής** τριγυρνούσε στους δρόμους με τη λατέρνα του κι έπαιζε ωραίες μελωδίες. Με τη μουσική του φρόντιζε να ομορφαίνει τη ζωή τους και να τους κάνει να ξεχνούν τα προβλήματά τους.

Η **κορδελιάστρα** με τη μηχανή της γάζωνε κομμάτια από δέρμα και φρόντιζε τα παπούτσια να είναι όσο πιο γερά και καλά κολλημένα γινόταν.

Όταν δεν υπήρχε τρόπος να μάθουν οι άνθρωποι αυτά που συνέβαιναν γύρω τους, ο **τελάλης** τους ανακοίνωνε τα πάντα. Και βέβαια αυτός καλούσε τον κόσμο και στους γάμους ή στις γιορτές των φίλων τους. Ενημέρωνε για τις συνεδριάσεις στα χωριά ώστε να παρθούν σοβαρές αποφάσεις και χάρη σε αυτόν πολλοί διαφήμιζαν τηνπραμάτεια τους. Έκανε βόλτες στους δρόμους και με τη βροντερή φωνή του μετέφερε τις πιο χρήσιμες πληροφορίες.

Ο **εφημεριδοπώλης**, όπου κι αν βρισκόταν, στα σπίτια ή στο δρόμο τα νέα διαλαλούσε, ενημέρωνε αναλυτικά και τις εφημερίδες του πουλούσε όλο χαρά.

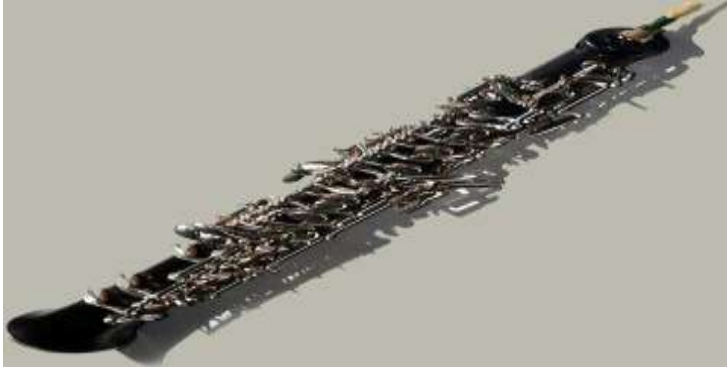
(**Φανή Γεωργακοπούλου, τάξη ΣΤ2**)

Παραδοσιακά μουσικά όργανα και παραδοσιακοί χοροί άλλων χωρών

Παραδοσιακό όργανο της Κίνας

Το **Όμποε** (ή οξύαυλος) είναι πνευστό μουσικό όργανο με επιστόμιο από διπλή γλωττίδα, εφαρμοσμένη σε έναν εβένινο σωλήνα που φαρδαίνει σε σχήμα καμπάνας και που επάνω του εφαρμόζεται ένα σύστημα μεταλλικών κλειδιών. Το μήκος του είναι 60 εκατοστά και ανήκει στα **Εύλινα Πνευστά**. Ο ήχος του είναι εκφραστικός με κάποια μελαγχολική χροιά. Είναι κάπως δύσκολο στον χειρισμό του, κυρίως επειδή χρειάζεται έντονο φύσημα για να περάσει ο αέρας από το λεπτό επιστόμιο, με αποτέλεσμα ο μουσικός να δυσκολεύεται αν δεν γνωρίζει καλά την τεχνική του. Η ονομασία

προέρχεται από το γαλλικό *haut bois* (ψηλό ξύλο) που προσδιόριζε το όργανο αυτό, για να διακρίνεται από το βαθύφωνο της ίδιας οικογένειας [Φαγκότο](#). Επίσης μπορεί να παίξει και πολύ χαμηλά και πολύ ψηλά.

Παραδοσιακός χορός της Κίνας

Ο χορός των χιλίων χεριών: παραδοσιακός θρησκευτικός χορός αρκετά διαδεδομένος στην Κίνα αλλά και σε άλλες χώρες της ανατολικής Ασίας. Αναφέρεται στη βουδιστική θεότητα του ελέους που παρατηρεί, ακούει τον κόσμο και προστρέχει σε βοήθεια των αδυνάτων.

Παραδοσιακό όργανο της Ισπανίας

Οι **καστανιέτες** ή **καστανιέτες** είναι [κρουστό μουσικό όργανο](#), το οποίο κατατάσσεται στα [ιδιόφωνα](#), με χαρακτηριστικό ήχο [κροτάλων](#). Αποτελείται από δύο ξύλινα, όμοια μεταξύ τους στρογγυλά και κοίλα τμήματα, σαν τα επικαλύμματα των κάστανων, που ενώνονται με κορδόνι ή ταινία και περνιούνται στα δάκτυλα του οργανοπαίκτη, έτσι ώστε να παραμένουν ανοικτά και με τη πίεση του αντίχειρα και του μέσου δακτύλου να κτυπούν μεταξύ τους και να παράγουν τον ιδιαίζοντα ήχο.

Χρησιμοποιούνται κυρίως στους ισπανικούς χορούς και ρυθμούς μουσικής τονίζοντας χορευτικές κινήσεις και υπογραμμίζοντας τον ρυθμό. Χαρακτηριστικό είναι το άκουσμα της καστανιέτας στη πασιγνώστη διεθνώς μουσική υπόκρουση της "ισπανικής υποχώρησης".

Επίσης κατασκευάζονται και καστανιέτες μεγάλες με λαβές που μοιάζουν με κουτάλες, όπως και μικρές που φέρονται γύρω από τύμπανα και κρούονται με ράβδο

Παραδοσιακός χορός τη Ισπανίας

Το **Φλαμένκο** είναι ένας [ισπανικός](#) όρος που αφορά ένα είδος μουσικής και χορού, ο οποίος χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά κατά τον 19ο αιώνα.

Το φλαμένκο ενσωματώνει μια σύνθετη μουσική και πολιτισμική παράδοση. Προήλθε αρχικά από την περιφέρεια της [Ανδαλουσίας](#), όπου αναπτύχθηκε σαν ξεχωριστή [υποκουλτούρα](#) με κέντρα τη [Σεβίλλη](#), το [Κάδιξ](#) και τη [Μάλαγα](#), στη συνέχεια όμως εξελίχθηκε σε χαρακτηριστικό κομμάτι του πολιτισμού ολόκληρης της [Ισπανίας](#), ενσωματώνοντας και μετασχηματίζοντας λαϊκά μουσικά στοιχεία σε διαφοροποιημένες μουσικές φόρμες και από άλλες περιφέρειες, όπως η [Μούρθια](#) κι η [Εστρεμαδούρα](#).

Μουσικό όργανο της Γαλλίας

Το **κλαρινέτο** (ή **ευθύαυλος**) είναι [πνευστό μουσικό όργανο](#). Στη σημερινή του μορφή εμφανίστηκε το 19ο αιώνα. Το κλαρινέτο κατέχει σήμερα βασική θέση στη [συμφωνική ορχήστρα](#), και ανήκει στην κατηγορία των [ξύλινων πνευστών](#). Πολύ σύνηθες είναι το κλαρινέτο και ως μέλος [ορχηστρών](#) της [τζαζ](#). Στην [Ελλάδα](#), όπου επεκράτησε η ονομασία **κλαρίνο**, αλλά και σε πολλές χώρες των [Βαλκανίων](#), αποτελεί ένα από τα βασικά όργανα της [παραδοσιακής μουσικής](#).

Παραδοσιακός Χορός της Γαλλίας

Η **ζίγκα** ή **ζιγκ** είναι ζωηρός χορός της εποχής του [Μπαρόκ](#), με καταγωγή από τη βρετανική *jig*. Εισήχθη στη Γαλλία στα μέσα του 17ου αιώνα και έλαβε τη θέση της ως κατακλείδα της [σουίτας](#). Πιθανότατα να μην υπήρξε ποτέ αυλικός χορός, ωστόσο ήταν παρόν στις κοινωνικές εκδηλώσεις των ευγενών. Αρκετοί προκλασικοί συνθέτες, αλλά και μετέπειτα, έγραψαν ζίγκες, είτε ως μέρος μιας σουίτας, είτε ως αυτόνομο κομμάτι.

Στο πρώιμο αγγλικό θέατρο ήταν συνηθισμένο να κλείνει η παράσταση με μια ζίγκα, παίζοντας και χορεύοντας επί σκηνής.¹

Ο **ρυθμός** της ζίγκας είναι τρίσημος, με πιο χαρακτηριστική τη διάταξη των 3/8· συχνά προτιμούνται οι παράγωγοι σύνθετοι ρυθμοί, όπως 6/8, 9/8 και 12/8, αν και ορισμένες ζίγκες είναι γραμμένες σε άλλο ρυθμό, όπως για παράδειγμα η ζίγκα από την πρώτη *Γαλλική Σουίτα* (BWV 812) του **Μπαχ**, η οποία είναι σε ρυθμό 4/4. Συχνά η υφή τους είναι **αντισικιτική**, ενώ ο χαρακτηριστικός τονισμός της τρίτης κίνησης του μέτρου την καθιστά ως έναν πολύ ζωνρό παραδοσιακό χορό.

Οικογενειακές σχέσεις

Περιμένοντας το μωρό

Η Κατερίνα μέχρι τα επτά της ζούσε πολύ όμορφα με τους γονείς της σε ένα ωραίο σπίτι. Ένωθε πως την αγαπούν πολύ και δεν είχε περάσει ούτε μια μέρα μακριά τους. Κάποια στιγμή η μαμά της είπε ότι είναι έγκυος και θα της κάνει αδελφάκι. Η Κατερίνα χάρηκε, γιατί ήθελε να έχει παρέα. Όμως η μαμά της άρχισε να πηγαίνει συχνά στο γιατρό και μια μέρα δεν γύρισε σπίτι. Ο μπαμπάς της, της εξήγησε πως υπήρχε κάποιο πρόβλημα με την εγκυμοσύνη και πως η μαμά της πρέπει να μείνει δυο μήνες στο νοσοκομείο, έως ότου γεννήσει. Η Κατερίνα πήγε να μείνει με τη γιαγιά της, η οποία φρόντιζε και τα δύο ξαδέλφια της, όσο οι γονείς τους δούλευαν. Η μαμά της την έπαιρνε πολλές φορές την ημέρα τηλέφωνο, όμως αυτό δεν αρκούσε στην Κατερίνα.

Ένωθε μόνη και παραπονεμένη. Νόμιζε πως η γιαγιά της νοιάζεται πιο πολύ για τα ξαδέλφια της και πως οι γονείς της πιο πολύ για το μωρό

που θα γεννήσουν. Η Κατερίνα δεν το ήθελε πια αυτό το μωρό. Πίστευε πως αυτό φταίει. Έκλαιγε συνεχώς και της κόπηκε η όρεξη. Τότε ο μπαμπάς της την πήρε και πήγε να επισκεφτεί την μαμά της στο νοσοκομείο. Η Κατερίνα στεναχωρήθηκε όταν είδε τη μαμά της ακίνητη στο κρεβάτι, με ορούς στα χέρια. Της είπε πως την αγαπάει πολύ και περιμένει να γυρίσει σύντομα σπίτι. Μετά από μια εβδομάδα έμαθε πως απέκτησε αδελφό και λίγες μέρες αργότερα γύρισαν όλοι στο σπίτι.

Η Κατερίνα ένωθε και πάλι χαρούμενη και βοηθούσε τη μαμά της στη φροντίδα του μωρού. Κατάλαβε πως το πιο σημαντικό σε μια οικογένεια είναι να είναι όλοι καλά μεταξύ τους, να συζητάνε και να βοηθάνε ο ένας τον άλλον. *(Αναστασία Ξύδη, τάξη ΣΤ2)*

Συνέντευξη από την προγιαγιά μου.

1. *Γιαγιά έχεις γεννηθεί εδώ ή σε άλλο μέρος;*

Εγώ, έχω γεννηθεί στα Εξαμίλια Κορινθίας.

2. *Πόσα χρόνια ζεις εδώ;*

Είμαι γέννημα και θρέμα σ' αυτό το χωριό. Ζω εδώ 84 χρόνια.

3. *Ποιο ήταν το επάγγελμά σου;*

Ήμουν αγρότισσα. Βάζαμε περιβόλια (ντομάτες, πεπόνια, πατάτες κτλ.). Είχαμε λιγοστά πρόβατα και κατσίκια, έτσι για το σπίτι.

4. *Ποιες ήταν οι ασχολίες των κατοίκων εκείνη την εποχή; Πώς ήταν γενικά η ζωή σας;*

Τότε οι περισσότεροι ασχολούνταν γενικά με την κτηνοτροφία και τις αγροτικές δουλειές. Έσπερναν σιτάρι για το αλεύρι της οικογένειας. Θέριζαν με το χέρι, χωρίς δρεπάνι, χωρίς αλωνιστικές μηχανές. Ήταν δύσκολα χρόνια. Χωρίς ρεύμα, χωρίς νερό στα σπίτια και χωρίς ηλεκτρικές συσκευές.

5. *Πώς περνούσατε τον ελεύθερο χρόνο σας;*

Δεν ήταν εύκολο να βρεθεί ελεύθερος χρόνος ιδίως για εμάς τις γυναίκες. Τα χρόνια εκείνα, οι οικογένειες ήταν σχεδόν όλες πολύτεκνες. Οι

γυναίκες ήταν και στο κτήμα και στο σπίτι. Πού ελεύθερος χρόνος!!!

6. *Τι έχει αλλάξει στο χωριό από παλιά;*
Έχουν αλλάξει πάρα πολλά πράγματα. Το χωριό έχει μεταμορφωθεί σ' ένα όμορφο προάστιο της Κορίνθου. Με τακτική συγκοινωνία, εντυπωσιακές φωτισμένες πλατείες, ωραίες καφετέριες και πολλά μαγαζιά.

7. *Σου αρέσει ο τόπος τώρα ή παλιότερα;*
Τώρα στο χωριό υπάρχουν περισσότερες ανέσεις, αλλά εμείς οι παλιότεροι νοσταλγούμε το χωριό του χτες. Μας λείπουν τα παραδοσιακά καφενεία και τα τοπικά γλέντια π.χ. το γλέντι του αλωνίσματος και του πατήματος των σταφυλιών. Περισσότερο όμως νοσταλγούμε το μεγάλο πανηγύρι της Αναλήψεως του Κυρίου.

8. *Θα ήθελες γιατί ν' αλλάξει κάτι στον τρόπο ζωής σας;*
Τώρα ζούμε πολύ καλύτερα. Τότε ήταν δύσκολα χρόνια, αλλά ήταν χρόνια με αγάπη και συμπόνια για τον συνάνθρωπο. Γι' αυτό ας θυμηθούμε τη λαϊκή παροιμία του λαού μας: << Κάθε πέρσι και καλύτερα >>.

(Σοφιάννα Τσαντήλα, τάξη ΣΤ2)

Τα ποιήματά μας

Η σκηνή γεμίζει και η λαϊκή γιορτή αρχίζει
πήγαμε κι εμείς ήρθατε κι εσείς.

Ανοίγουν οι κουρτίνες και βγαίνουν οι
μπαλαρίνες αλλά ήταν από χαρτί
και είχαν ένα αυτί.

(Βίκη Βαζούκη, τάξη Ε1)

ΤΡΕΙΣ ΜΟΥΣΙΚΟΙ

Τρεις μουσικοί με άρπα,κιθάρα και βιολί
παιζανε μαζί στου σχολείου την αυλή

Μια μέρα όταν τους ξεκουρδίστηκε
μια χορδή έβαλαν μια φωνή

Πώς θα παίξουμε τώρα μουσική
είπαν οι τρεις οι μουσικοί
με την άρπα, την κιθάρα και το βιολί
και φώναξαν μαζί με τρανταχτή φωνή

Η λύση δόθηκε στη στιγμή οι τρεις οι μουσικοί
έπαιξαν άρπα, κιθάρα και βιολί
χωρίς τη μια τους τη χορδή.

(Κων/ος Καπετανόπουλος, τάξη Ε1)

Οι μουσικοί

Τρεις μουσικοί με άρπα, κιθάρα και βιολί
παιζανε μελωδικά και μουσικά.

Ο ένας από εδώ άλλος από εκεί
Πού να πάει τοκαημένο το βιολί;

Η κιθάρα και η άρπα παιζαν άλλα ντάλα
Ο μουσικός τρέχει από εδώ
τρέχει από εκεί ψάχνει ψάχνει το βιολί.

Το βιολάκι το μικρόκρύφτηκε νοναχό
αφού ήθελε να παίξει με έναν πιο μικρό.

Η άρπα η μεγάλη τρέχει τρέχει και δε φτάνει
μέχρι που πιάνει τον μουσικό
και χορεύει καλαματιανό.

Η κιθάρα η μεσαίαθέλει να περνάει ωραία
μια από εδώ μια από εδώ να που θέλει να
κρυφτεί.

(Αυδριάννα Ασλάνι, τάξη Ε1)

Είναι Άνοιξη και τα λουλούδια ανθίζουν
ο ήλιος λάμπει και οι γλάροι αρμενίζουν

Μια όμορφη κοπέλα με φόρεμα γαλανό
την άρπα της παίρνει και κοιτά τον ουρανό

Αρχίζει να παίξει την άρπα μαγικά
η σκέψη της ταξιδεύει σε μέρη φανταστικά

(Γιώργος Κούτρας, τάξη Ε1)

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΜΑΓΙΚΗ

Τρεις μουσικοί με άρπα, κιθάρα και βιολί
συναυλία στήσαν και όλοι παρακολουθήσαν

Μαύρο , γαλάζιο και λευκό όλοι μέσα στο χορό
να δούνε ποιος θα παραβγεί στην καλύτερη
στολή .

Ποιον να διαλέξεις , ποιος θα βγει;
που είναι όλοι τους εντυπωσιακοί!
Μα κι αυτή η μουσική σε γοητεύει στη στιγμή .

Και οι μουσικοί με την παρτιτούρα τη μοναδική
αγαπούνται πολύ αχ τη φιλία είναι αυτή!

Ξακουσμένοι έγιναν πολύ ως τα πέρατατης γης.
Για τη μουσική την ωραία τη φιλία, τη
σπουδαία !!!

(Δήμητρα Βούκα, τάξη Ε1)

Τρεις μουσικοί με άρπα κιθάρα και βιολί
παιζουν γλυκιά μουσική.
Είναι λίγο τρελοί αλλά παιζουν καλή μουσική
που σου ηρεμούν την ψυχή
(Δημήτρης Γκεζερλής, τάξη Ε1)

Τρεις μουσικοί Τρεις αρχιτέκτονες
Τρεις γνωστοί άνθρωποι
Με άρπα, κιθάρα και βιολί
Τρία όργανα με μια υπέροχη μουσική .
Που οποίος και την άκουγε έκανε γιορτή
Με χαρές και γλέντια χορεύανε μαζί .
(Ελεάννα Κεβανι, τάξη Ε1)

Μια γυναίκα με δυο αυλούς
Έπαιζε μουσική μέσα στους ανθούς
Ήταν όμορφη με ωραία φωνή
Τραγουδούσε σε κάθε στιγμή
Φορούσε Χρύσα βραχιόλια
Και μάγευε τα πλάσματα όλα.
(Θανάσης Κόλλιας, τάξη Ε1)

Τρεις μουσικοί με άρπα, κιθάρα και βιολί
ξεκίνησαν μια λαϊκή γιορτή.
Κι αν θες έλα κι εσύ να γλεντήσουμε μαζί
(Κωνσταντίνος Γεωργίου, τάξη Ε1)

Τρεις μουσικοί με
άρπα κιθάρα και βιολί
παιζανε τη μουσική με
ρυθμό και υπομονή
Αργότερα πλησίασε και
ένας με φλογέρα
και παιζανε την
μουσική ακόμη πιο
ωραία.

**(Ιλιάννα
Λιτσάη, τάξη Ε1)**

Οι τρεις μουσικοί

Τρεις μουσικοί με άρπα
κιθάρα και βιολί παιζανε μια ώρα τα όργανα
στην Πανδόρα

Η Πανδόρα για να τους σταματήσει
είπε το χρυσό κουτί να τους χαρίσει

Οι μουσικοί πριν το ανοίξουν έπρεπε στην
Πανδορα τα όργανά τους να αφήσουν

Τότε οι μουσικοί μαζί με το χρυσό κουτί τους
την Πανδόρα ευχαρίστησαν με χαρά και έφυγαν
μακριά

Τότε η Πανδόρα διασκεδασε την ώρα που
οι μουσικοί έφυγαν για πάντα από εκεί.
(Μαρία Κόλλια, τάξη Ε1)

Τρεις μουσική με άρπα, κιθάρα και βιολί
Πήγαν στην ακρογιαλιά να παιξουν μπαγλαμά.
Ο ένας έτρωγε καλβά και ο άλλος μπακλαβά.
Όσοπου στο τέλος κάθισαν στην ακρογιαλιά
Και πήραν μια μπάλα παγωτό.
(Πάνος Κωστούρος, τάξη Ε1)

Τρεις μουσικοί με άρπα , κιθάρα και βιολί.
Πήγαν μια βόλτα στην εξοχή και έπαιζαν ωραία
μουσική.

Τρεις μουσικοί ήταν φίλοι καλοί.
Μέχρι που τα χάλασαν για ένα κουμπί .
Τρεις μουσικοί τα έφτιαξαν ξανά.
Και πήγαν ένα ταξίδι σε μια χώρα μαγική.
Τρεις μουσικοί με ωραία φωνή.
Πήγαν στην Λιληπουπολη τη μαγική.

(Χρήστος Καραγεώργος, τάξη Ε1)

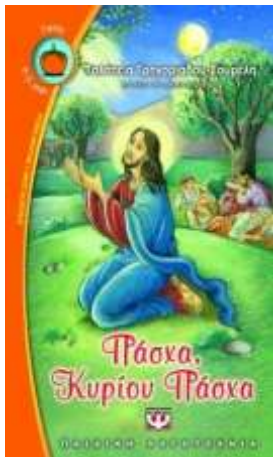
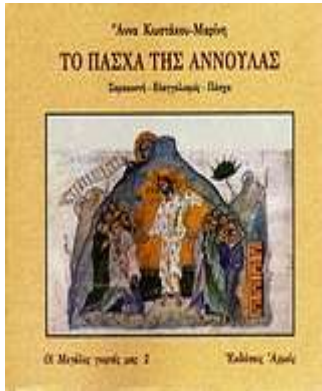
Βιβλιοπαρουσιάσεις

Τώρα που ήρθε το Πάσχα είναι καλό να διαβάσουμε κάποια βιβλία.

Όπως «**Το Πάσχα της Αννούλας**» που το έγραψε η Άννα Κωστάκου - Μαρίνη, εκδόσεις Άρμος. Η το βιβλίο με τίτλο «**Πάσχα, Κυρίου Πάσχα**», της Γαλάτειας Γρηγοριάδου Σουρέλη, εκδόσεις Ψυχογιός. Και αν είστε μεγαλύτεροι μπορείτε να διαβάσετε το βιβλίο «**Πασχαλινά Διηγήματα**» του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη των εκδόσεων Δομός.

Καλό διάβασμα και καλό Πάσχα!!!!

(Κυριάκος Χαμπεσής, τάξη Β3)

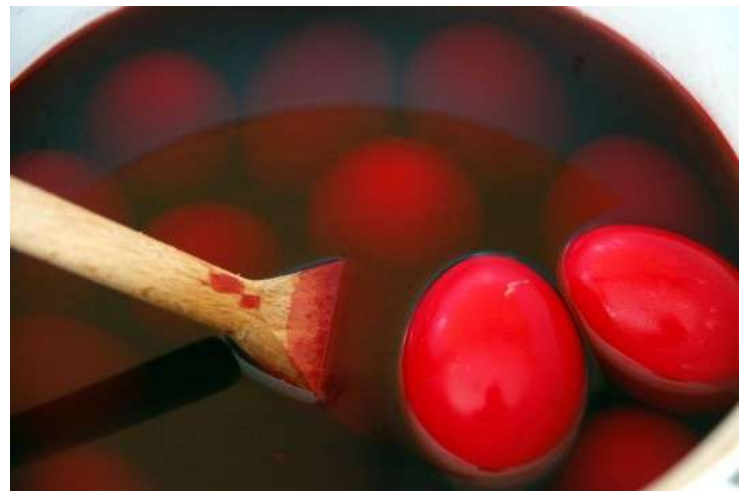

διαλυμένη αμμωνία. Σε λεκάνη βάζουμε το μείγμα και προσθέτουμε το αλεύρι με το beikin μέχρι να γίνει η ζύμη μαλακιά και να μην κολλάει. Αν χρειαστεί ρίχνουμε λίγο αλεύρι ακόμα. Αφήνουμε την ζύμη να ξεκουραστεί 30 λεπτά. Ψήνουμε σε ταψί με αντικολητικό χαρτί στους 180-200 βαθμούς κελσίου για 20 λεπτά.

(Ο MASTER SEF ΤΟΥ ΑΥΓΟΚΟΥΛΟΥΡΟΥ ΤΣΕΛΩΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τάξη Β3)

Κόκκινα αυγά

ΥΛΙΚΑ: ΑΥΓΑ ΒΡΑΣΜΕΝΑ ΣΕ ΝΕΡΟ ΜΕ ΜΠΟΛΙΚΟ ΑΛΑΤΙ, ΧΡΩΜΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ, ΔΥΟ ΚΟΥΤΑΛΙΕΣ ΤΗΣ ΣΟΥΠΑΣ ΕΙΔΙ, ΕΝΑ ΦΛΙΤΖΑΝΙ ΧΛΙΑΡΟ ΝΕΡΟ

ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Ανακατεύω σε ένα ποτήρι το χλιαρό νερό με το ξίδι, ρίχνω 10 σταγόνες χρώμα ζαχαροπλαστικής. Βάζω ένα αυγό και περιμένω 3-4 λεπτά. Το βγάζω με ένα κουτάλι και είναι έτοιμο.

(ΤΣΕΛΩΝΗ ΕΙΡΗΝΗ, τάξη Β3)

Τα πασχαλινά μας γλυκά

ΑΥΓΟΚΟΥΛΟΥΡΑ

ΥΛΙΚΑ: 3 κιλά αλεύρι, 1,5 κιλό βούτυρο, 6 κούπες ζάχαρη, 12 αυγά, 9 βανίλιες, 3 μισά κουταλάκια αμμωνία διαλυμένη σε 3 κουταλιές γάλα, 15 κουταλάκια beikin paunter κοσκινισμένο με το αλεύρι.

ΕΚΤΕΛΕΣΗ:

Χτυπάμε το βούτυρο μέχρι ν' ασπρίσει. Προσθέτουμε ζάχαρη και τα αυγά σταδιακά συνεχίζοντας το χτύπημα. Ρίχνουμε τις βανίλιες και τη

Το Πασχαλινό Τσουρέκι

ΥΛΙΚΑ: 1.000 κ. αλευρι, 5 αυγα, 2 κουπες γαλα, 1 κιλο ζαχαρη, 250 γραμμ. βούτυρο, 1 κουπα γάλα, 400 γρ. ζάχαρη, 1 κουταλακι αλατι, 1 κουταλάκι μαχλεπι, 2 κουταλιές μαστίχα, 3 βανίλιες, 2 πορτοκαλια χυμο και ξυσμα, 80γρ. αμύγδαλα.

ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Ανάβουμε το φούρνο στους 180 βαθμούς. Σε ένα μπολ χτυπάμε το βούτυρο, τη ζάχαρη και τα αυγά. Σε άλλο μπολ ανακατεύουμε το αλεύρι, τη μαστίχα, το αλάτι, τη βανίλια, το ξύσμα, τη μαγιά και το γάλα μέχρι να γίνει ζύμη. Ύστερα δίνουμε στη ζύμη το σχήμα του τσουρεκιού. Το βάζουμε στο ταψί μαζί με το κόκκινο αυγό στην άκρη του. Το αλείφουμε με τον κρόκο και ρίχνουμε τα αμύγδαλα. Το βάζουμε στο φούρνο για 40 λεπτά.

(Καλλιόπη Ψωμά, τάξη Β3)

ΜΙΑ ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ήταν κάποτε μια λαμπάδα που δεν την αγόραζε κανείς. Μάταια καθόταν στο ράφι με τις ακριβές λαμπάδες, που την κορόιδευαν επειδή κανένας από τους πελάτες δεν ενδιαφερόταν για αυτή. Οι μέρες της Μεγάλης Εβδομάδας περνούσαν και η αγωνία της λαμπάδας ολοένα και μεγάλωνε: <Άραγε θα μπορέσω κι εγώ να βρεθώ στα χέρια ενός παιδιού και να ανάψω με το Άγιο Φως?>

Ήρθε το Μεγάλο Σάββατο. Το απόγευμα λίγο πριν κλείσει το μαγαζί του ο κυρ-Τάσος κοίταξε στο ράφι τις λαμπάδες και ψιθύρισε: <Για δεξ, και πάλι φέτος δεν πουλήθηκε>.

Εκείνη τη στιγμή στη βιτρίνα του μαγαζιού πλησίασε ένα φτωχοντυμένο κοριτσάκι. Κοίταξε μέσα και τα μάτια της έλαμψαν από ενθουσιασμό όταν είδε τη λαμπάδα. Ο κυρ-Τάσος κοίταξε μια το κορίτσι και μια τη λαμπάδα. Ήξερε τι έπρεπε να κάνει.....

Το βράδυ της Ανάστασης δεν μπορούσε κανείς να ξεχωρίσει ποιος έλαμπε περισσότερο. Η λαμπάδα ή το μικρό κορίτσι!

(Φάνης Σκαρίμπας, τάξη Β3)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!!!
ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΜΕ
ΑΓΑΠΗ
ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΟΛΩΝ
ΜΑΣ!!!

